

وقتی ایران هدف بود، همه یک صدا شدند

قلب‌ها که یکی شده، مرزها شکست

در لحظه‌هایی که آسمان ایران زیر آتش دشمنان می‌لرزید، زمین گرم شد از ایستادگی و همدلی. مردم و هنرمندان ایرانی، بی‌تردید و بدون تعارف، کنار هم ایستادند؛ با صدا، با تصویر، با حضور. همین همبستگی بی‌تکلف، پژواکی فراتر از مرزها داشت؛ هنرمندانی در دیگر کشورها نیز سکوت را شکستند و با مردم ایران همراه شدند. گویی جهان فهمید که این‌جا، کشوری تنها نیست.

ایمی لووود، بازیگر سریال «نیلوفر سفید»:

بخاطر دفاع از ایران تهدید به قتل شدم

ایمی لووود می‌گوید به خاطر اعتراض به حمله آمریکا به ایران تهدید به قتل شده است. بازیگر سریال «نیلوفر سفید» (The White Lotus) در اینستاگرام می‌نویسد: «عاشق اینم که فقط به خاطر اعتراض به جنگ و کشته شدن انسان‌های بی‌گناه، تهدیدهای زننده مرگ و خشونت را دریافت می‌کنم... دنیای دیوانه‌واری است.»

رائد فریدزاده، رئیس سازمان سینمایی:

قدرت زندگی با خود امید می‌آورد

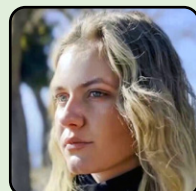

زندگی به روال معمول خود اهمیت دارد. سینما در این میان چند کارکرد مهم دارد: نخست اینکه نسبت به بسیاری از مکان‌های دیگر فضای امن‌تری را فراهم می‌کند. دوم آن که کارکردی کاملاً اجتماعی دارد و می‌تواند در حوزه روان‌شناسی اجتماعی نقش مؤثری ایفا کند. وی افزود: این‌که گروهی از مردم که هم‌زبان و هم‌دل هستند، کنار یکدیگر نشست و فیلمی را تماشا می‌کنند، فی‌نفسه رخدادی مبارک است. این هم‌نشینی، کارکرد اجتماعی سینما را نمایان می‌سازد؛ به‌ویژه در ایجاد حس همدلی و همبستگی مؤثر است و آن را تقویت می‌کند. وقتی انسان در کنار خود افرادی را می‌بیند که دغدغه‌های مشترک دارند، این حضور جمعی بسیار با اهمیت و از منظر اجتماعی امری ارزشمند تلقی می‌شود. فرید زاده تأکید کرد: شرایط جامعه، اگر چه کاملاً عادی نیست، اما به هر حال همه در حال انجام وظایف خود هستند و این موضوع، قدرت زندگی را نشان می‌دهد. قدرت زندگی با خود امید می‌آورد، و زمانی که امید وجود داشته باشد، قطعاً انگیزه‌ای برای تلاش در جهت ساختن فردا نیز شکل می‌گیرد. این همان انگیزه‌ای است که انسان را به ادامه مسیر امیدوار می‌کند. در چنین بستری، کارکردهای اجتماعی سینما بیشتر نمایان می‌شود. سینما می‌تواند محملی باشد برای گردهم‌آیی افراد، و این در کنار هم بودن، خود می‌تواند حس مثبتی را منتقل کند. وی با اشاره به بازدید خود از سینماهای تهران گفت: خدا را شکر، هم کارکنان و هم صاحبان سینما حضور فعال داشتند و همان گونه که در دیگر حوزه‌ها خدمات‌رسانی جریان دارد، سینما نیز وظیفه مهم خود را بدرستی انجام می‌دهد. همچنین شاهد یک همدلی بسیار مطلوب در میان دوستان هنرمند و صاحبان سینما بودم.

رئیس سازمان سینمایی جزییاتی را درباره طرح نیم‌بها شدن بلیت سالن‌های سینما اعلام کرد و گفت: فعلاً بنا شده تا پایان هفته جاری فروش نیم‌بهای بلیت سینماها در تهران اعمال شود و پس از آن درباره تمدید یا گسترش طرح به دیگر نقاط کشور تصمیم‌گیری خواهد شد. رائد فریدزاده، ضمن محکوم کردن جنایات دشمن متجاوز بیان کرد: سینماگران تهران با کاهش ۵۰ درصدی قیمت بلیت‌ها همراهی خود را با مردم اعلام کردند. فعلاً تصمیم بر این است که تا پایان هفته جاری این شرایط ادامه داشته باشد. پس از آن، بسته به شرایط، ممکن است امکان تمدید و گسترش آن به دیگر مناطق نیز مورد بررسی قرار گیرد. وی درباره فعالیت سالن‌های سینما با توجه به اتفاقات اخیر توضیح داد: سینما در همین ایام نیز باز بود، تنها با توجه به شرایط، نمایش فیلم‌های کم‌دی محدودتر شده بود. از روز شنبه، وضعیت به روال عادی بازگشت. خوشبختانه استقبال خوبی از فیلم‌ها صورت گرفته است. در شهرستان‌ها سینما دوستان مشغول تماشای فیلم‌های مورد علاقه‌شان در سالن‌ها هستند. بنده شخصاً چند سالن سینما را در تهران بازدید کردم و خدا را شکر استقبال نسبی خوبی مشاهده شد. یعنی اگر بخواهیم با توجه به شرایط کلی جامعه ارزیابی کنیم، تصور نمی‌شد چنین استقبالی صورت بگیرد. فرید زاده در پاسخ به این سوال که سینما رفتن چقدر می‌تواند در این شرایط به مردم امید و آرامش بدهد گفت: پیش از هر چیز، ادامه دادن

سوتلانا سولپینیک، بازیگر اوکراینی:

آفتاب همیشه پشت ابر نمی‌ماند

او افزود: ساختمان‌هایی که بر اثر بمب و موشک ویران شده‌اند، بازسازی می‌شوند؛ اگر چه زندگی را شاید نتوان مانند آنچه بود ادامه داد اما می‌توان از نو شروع کرد. امیدوارم دنیا هر چه زودتر به آرامش برگردد و مردمان جهان در سلامت، صلح و آرامش به زندگی خود ادامه دهند. این بازیگر اوکراینی تصریح کرد: مردم مهربان و شجاع ایران این بار هم استقامت و شجاعت خود را به جهانیان ثابت کردند و نشان دادند که هرگز ناامید نمی‌شوند. او در عین حال با اشاره تلویحی به جنایت‌هایی که می‌شود اما از چشم مجامع بین‌المللی پنهان مانده یا واکنشی متناسب نشان نمی‌دهند، گفت: آفتاب همیشه پشت ابر نمی‌ماند.

ای ایرانی ضمن ابراز همدردی با مردم ایران در پی حمله رژیم صهیونیستی به ایران گفت: مردم ایران با همدلی خود کشورشان را تنها نگذاشتند. سوتلانا سولپینیک بازیگر مجموعه‌های تلویزیونی چون «سرخوخه» و «تمام‌رخ» در گفت‌وگو با خبرنگار سینمایی ایران‌نا با تأکید بر ضرورت حفظ آرامش و وحدت در شرایط جنگی گفت: وظیفه ما در چنین شرایطی این است که کنار هم بمانیم. جنگ به هر حال تمام شدنی است.

محمد مهدی مشکوری، تهیه‌کننده انیمیشن:

پرچم ما بالا است

کودکان ما خوب باشند. شکر خدا زندگی در تهران جریان دارد. تعداد زیادی از افراد نیز به تهران بازگشته و شرایط برای زندگی مهیا است. وی درباره فعالیت‌هایش عنوان کرد: ما نیز این روزها در تهران هستیم و به صورت جدی در حوزه سریال‌سازی برای بچه‌ها فعالیت می‌کنیم. به امید خدا خبرهای خوبی در راه است و تولیدات جدیدمان را به زودی به آنتن می‌رسانیم. مشکوری در پایان تأکید کرد: پرچم ما بالا است و به امید خدا فتح بزرگ در راه است.

تهیه‌کننده انیمیشن «ببعی قهرمان» گفت که زندگی همچنان جریان دارد و به امید خدا فتح بزرگ در راه است. محمد مهدی مشکوری تهیه‌کننده انیمیشن «ببعی قهرمان» در واکنش به حمله رژیم صهیونیستی به ایران در پیامی ویدیویی که در اختیار گروه هنر خبرگزاری مهر قرار داده، گفت: در شرایط کنونی مهم‌ترین چیز این است که حال

سرمقاله

هنر ایستاد، همان‌جا که

جهان به زانو در آمد

امیرافشار فتوحی
دبیر تحریریه روزنامه صبا

در تاریخ هر ملت، لحظاتی رقم می‌خورد که نه تنها سر نوشت آن ملت، بلکه داوری نسل‌های آینده را نیز رقم می‌زند. جنگ تحمیلی اخیر، که رژیم صهیونیستی با حمایت مستقیم و غیرمستقیم

قدرت‌های جهانی علیه ایران آغاز کرد، بی‌تردید یکی از همین بزنگاه‌های سر نوشت‌ساز بود. اما همان‌طور که تاریخ بارها ثابت کرده است، این مردم‌اند که در نهایت تصمیم می‌گیرند، نه آتش توپخانه‌ها و نه تحلیل‌گران اتاق‌های فکر. پایداری ملت ایران در این جنگ بی‌امان، و رای انتظارات و محاسبات نظامی بود. مردمی که نه در هیاهوی شعار، بلکه در صف‌نان، در تاریکی خاموشی‌ها، در کلاس‌هایی که به پناهگاه تبدیل شدند و بیمارستان‌هایی که زیر آتش بودند، مفهوم مقاومت را معنا کردند. آنان نشان دادند که جغرافیای ایستادگی، مرز نمی‌شناسد و وطن تنها محدوده‌ای بر روی نقشه نیست، که پیوندی است عمیق میان دل‌ها و خاک.

در این میان، جامعه هنری نیز ساکت نماند. در روزهایی که صدای آژیر خطر، جای موسیقی و گفت‌وگو را گرفته بود، هنرمندان با ابزار خویش به میدان آمدند. نمایشنامه‌نویسان در سنگر تئاتر، نویسندگان در سنگر کلمه، تصویرگران در قالب واقعیت، و شاعران در سطرهای بغض‌آلود شعر، سهم خود را ادا کردند. هنر، در این میدان، نه آینه‌ای خاموش، که سپری بیدار و بیدارگر بود. دشمن آمده بود تا با قدرت نظامی، ماشین رسانه‌ای و حمایت‌های بین‌المللی، «شیر ایران» را به زانو در آورد. آمده بود، بی‌آن که بداند مردم این سرزمین، سال‌هاست که در ژرفای شاهنامه زیسته‌اند؛ آموخته‌اند چگونه بر ویرانه‌های درد، بنای مقاومت بسازند. هنوز رستم در خون سهراب می‌گرید و هنوز فریاد آرش در کوهستان‌های وطن طنین‌انداز است.

جنگ، بی‌تردید عرصه آتش و آوار بود، اما در دل همین ویرانی‌ها، روحی زنده‌تر از همیشه برخاست؛ روحی که سال‌ها سرکوب و تحقیر نتوانسته بود خاموشش کند. آن‌گاه که از آسمان آتش می‌بارید، مردم بر زمین ایستاده بودند. آن‌گاه که نان تکه‌تکه می‌شد، دل‌ها به هم پیوسته بود. و آن‌گاه که خانه‌ها ویران می‌شد، هنر، خانه‌ای تازه می‌ساخت: خانه‌ای از واژه، رنگ، تصویر و نغمه.

در میانه این میدان، هنرمند خاموش نماند. به قول آن پدر داغ‌دیده در فیلم بوی پیراهن یوسف: «هنوز بوی نفیس بچه‌ها مواز خاک می‌شنوم». این جمله نه صرفاً دیالوگی سینمایی، که شهادتی است بر حقیقتی زنده؛ خاک این سرزمین، هنوز از زندگی فرزندان‌ش گرم است.

امروز، با عقب‌نشینی دشمن و پیشنهاد آتش‌بس، آنچه رقم خورده تنها یک پیروزی نظامی نیست؛ پیروزی معنوی ملتی است که ثابت کرد مقاومت فقط در میدان جنگ معنا نمی‌شود. این پیروزی در قاب دوربین‌ها، در واژه‌های روزنامه‌نگاران، در بغض‌های فروخورده مادران، در شعرهای ناتمام و در نان داغی است که در پناه شب پخته شد، نیز شکل گرفت.

واکنش، آنچه پیش روی ماست، فقط جشن گرفتن پیروزی نیست؛ مسئولیتی تازه است. حفظ این دستاورد، بازسازی آنچه شکسته، التیام زخم‌هایی که پنهان مانده‌اند و از همه مهم‌تر، فراموش نکردن. زیرا ملتی که فراموش کند چگونه ایستاده، شاید روزی دیگر از نو سقوط کند.

این پیروزی، نه برای یک جناح، یک فرمانده یا یک نهاد، بلکه برای همه ملت ایران است. گوارای وجود مردمی که با گوشت و پوست و جان ایستادند، رنج کشیدند، خون دادند، اما خم نشدند.